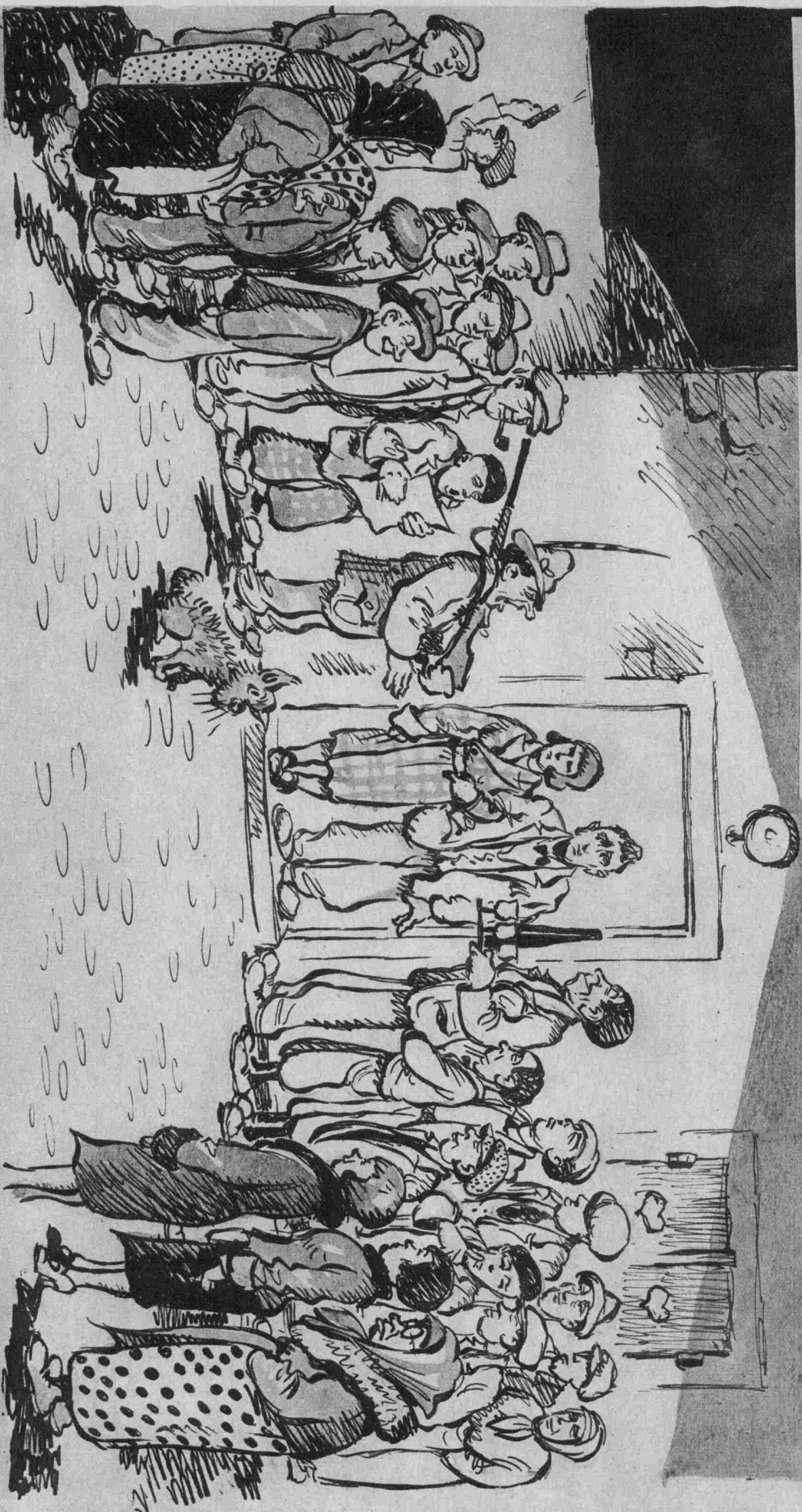

Nach en älen gudden Duerfgebrauch.

De Mischel an d'Frieda vu Monnerich gin den Owend Braut a si ginn hämleech durch d'Guarden bei de Pascht'o'er, mä d'Jongen vum Duerf stinn posten.

(Albert Simon)

(No allem Gedäsems viraus kent endleech de Breitchemann)
Aha..elo hu mär en, dat ass en, dat ass den Def. De Mischel: "A wat ass eigendleech geschitt? De Fieschter: "Geschten Owend we et deischerter wuar, gung ech d'rich eisen" Duerfguart' Op ämol billt mein Hond, ech lussen emol hen an hier, ech duecht et wärt dach kën an dengem Guart' angebrach sin, mä dach menger wärech, ech geso'ch än se'er iwer d'Mauer wesen, an ech em no, ech hun en iwer net eröm kritt. Ech kucken no am Guart, do gesuch ech dass den Def mär de schen-schte Ro's aus mengem Guart gestuel hāt. Dat huert wech net ro'eg geloss, an ech huelen mei Bluthond den all Spuer fünd, an ech gung mat him op d'Sich. Mä mein Hond huert wech

op de richteck Spuer bruet. En ass lascht all Haus schnorfle gängen bis en bei dat heit Haus ko'm ass. Do duet ech hei ken en sin. An ech sin net fël gängen...den Def hu mär elo virun' eis sto'en. Där wesch net wat fër e Schned ech dorun hun, där wesch net wat de schön Ro's iäch wert ass. Elo ass nach de Moment, wo där iäch kent ransché'eren. De Mischel: "Ech wäs jo dass ech et wuar, an ech wäs och wat de schön Ro's mär wert ass, dé ech gestuel hun, a mam Schned gi mär net onänz. (De Mischel greift an Tesch...an e blecht en Zenner) De Fieschter: "Alabonbr, de Schned ass bezuelt, dann huele mär elo e Gla's Wein, op dat neit Brautpuer, de Mischel an d'Frieda solle liewen..hoch...hoch...hoch....."